

УДК 343.97

 DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1203562>
С.А. МОЗОЛЬ,

 доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права
 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук,
 старший науковий співробітник, м. Київ, Україна

КЛАСИФІКАЦІЯ РІВНІВ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

S.A. MOZOL,

 Ass. Professor, Chair of Criminology and Criminal-Executive Law,
 National Academy of Internal Affairs, Ph.D. in Law,
 Senior Research Assistant, Kijv, Ukraine

CLASSIFICATION OF LEVELS OF CRIMINOLOGICAL SECURITY

Криміногенна обстановка в Україні ставить питання про забезпечення безпеки в ранг однієї з головних соціальних проблем, що вимагають від законодавчої і виконавчої влади нашої держави рішучих заходів по збереженню населення країни. Основу таких рішень складають проведені вченими кримінологами дослідження про захищеність людей від злочинності, причини і умови, котрі зачіпають життя та діяльність українців. Все це лягло в основу появи нового наукового напрямку в кримінології – забезпечення кримінологічної безпеки. Між тим, у ряді кримінальних загроз, є злочини, які хвилюють суспільство в більшій мірі в порівнянні з іншою їх частиною. Не є таємницею, що це злочини проти особи, серед яких головну загрозу населенню становлять: насильницькі злочини проти особи (вбивства, тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості, зґвалтування, насильницькі дії сексуального характеру); корисливо-насильницькі злочини (грабежі і розбої, вимагання); злочини проти сім'ї та неповнолітніх.

Важливість розвитку та зміцнення ідеї кримінологічної безпеки викликана необхідністю формування нової ідеології протидії злочинності, переорієнтації правоохоронної системи з нескінченних пошуків кримінологічних загроз на реальне виконання основного завдання – забезпечення безпеки людей від злочинних посягань. Особливу увагу, при цьому, слід приділити рівням кримінологічної безпеки. Аспектам даної проблеми приділялася увага рядом таких вчених як М.М. Бабаєв, В.А. Плешаков, А.В. Цвілія, А.В. Євсєєв, однак комплексного вивчення вона так і не отримала. Саме тому, метою статті є

комплексний аналіз питання класифікації рівнів кримінологічної безпеки.

Суспільство і держава безпосередньо зацікавлені в міцному і надійному механізмі забезпечення безпеки особи. Це багатопланова і багатогранна проблема, яка безпосередньо пов'язана з національною безпекою, зокрема і з такою її складовою як кримінологічна. Звідси і впливає проблема посилення ролі держави і суспільства як гаранта безпеки особистості. У систему «вплетені» багато базових категорій: особистість, безпека, захист, охорона та інші, а головне при цьому – забезпечення безпеки суспільства і громадянина. Звідси витікає необхідність поліпшити в країні обстановку, швидше подолати причини, що зумовлюють соціальну деформацію, а також формування агресивного образу мислення і поведінки, потворного способу життя в побуті.

Будь-який рівень забезпечення безпеки та захисту особистості можна вважати самостійним, оскільки він пристосований до обліку специфічних умов свого прояву. Не можна забезпечити здоровий спосіб життя, не захищаючи одночасно особистість від різних протиріч, і, навпаки, захист особи від злочину передбачає його безпеку. Тут немає «пріоритету» загального або індивідуального. Є єдність, «рівність», збалансований зв'язок між рівнями. Мається на увазі «врівноважена система».

На нашу думку, безпека особистості та суспільства в цілому залежить від рівня культури безпеки, яка представляється в єдності трьох аспектів: способів і результатів соціокультурної діяльності, ступеня розвиненості особистості та

суспільства в галузі забезпечення безпеки. При цьому, рівнем безпеки виступає кількісне вираження безпеки об'єкта безпеки. Розшифровуючи це визначення, зауважимо, що об'єкт безпеки – це той же об'єкт небезпеки, що став предметом уваги в сенсі забезпечення його безпеки.

Інтегрально рівень безпеки визначається різницею між фактичною і біологічною тривалістю життя, також рівень безпеки особистості залежить не тільки від її поведінки, але і від рівня безпеки, досягнутого суспільством. Найбільш довге збереження життя, безперечно, є однією з основних цілей життєдіяльності, незважаючи на те, що філософи до цих пір сперечаються про сенс та мету життя. Не випадково безпека відноситься до корінних потреб людини, а збереження життя і здоров'я вчені називають першим і головним життєвим інтересом особистості. Вихідна, закладена природою, тривалість життя індивідів кожного виду живих організмів (у нашому випадку виду *Homo sapiens*) коротшає за рахунок реалізації небезпек від навколишнього середовища. Саме тому реальна тривалість життя, безсумнівно, будучи залежною від природної видової величини, але відмінна від неї, характеризує рівень безпеки.

Взагалі, говорячи про тривалість життя, потрібно мати на увазі три різних показники:

- біологічну тривалість життя, визначену природою людини як виду;
- індивідуальну тривалість життя, що відноситься до конкретної особистості (з її особливостями);
- середню тривалість життя в даному співтоваристві.

Забезпечення абсолютної кримінологічної безпеки особистості практично неможливо. Своєрідно з цього приводу пише М.М. Бабаєв в передмові до книги В. А. Плешакова: «Від народження до смерті нам всім і постійно незмінно щось загрожує. Небезпеки ці настільки різні, що їх часом і порівнювати один з одним неможливо: від найменших загроз нашому здоров'ю, які легко подолати за допомогою парасольки або теплого одягу, до катаклізмів, котрі забирають життя десятків тисяч людей і знищують цілі міста» [1, с.4–5]. При цьому, М.М. Бабаєв закликає звернути увагу на таку небезпеку для людей, як злочинність. У зв'язку з цим він пише про національну безпеку, про найсерйозніші загрози суспільству і його інститутам, нарешті, про необхідність захисту особи від злочинних посягань. Саме цю проблему М.М. Бабаєв висуває на перший план, бо проблема стосується забезпе-

чення безпеки людини [2, с.8]. Проблема, на наш погляд, вкрай актуальна. Вона розглядається не тільки як правова, але й соціальна, і висуває таке поняття, як забезпечення кримінологічної безпеки особистості – де необхідно передбачити заходи щодо недопущення вирішення конфліктів, особливо у побуті, протиправними способами. Тут встановлюється зв'язок, як з профілактикою злочинної поведінки, так і з профілактикою віктимної поведінки.

Насамперед, важливо зрозуміти, на яких рівнях можуть більш ефективно здійснюватися заходи по забезпеченню кримінологічної безпеки особи індивіда і суспільства в цілому. Так, на думку А.В. Цвілія, кримінологічна безпека виступає самостійним елементом в структурі суспільно-політичної безпеки. Він вважає, що регіональний рівень забезпечення громадської безпеки відіграє важливу роль в системі запобігання загальнокримінальної злочинності і кримінальному свавіллю місцевих чиновників [3, с.96].

З точки зору А.В. Євсєєва, забезпечення кримінологічної безпеки та необхідність формування нової стратегії попередження злочинів органами внутрішніх справ необхідно здійснювати на районному рівні [4, с.183]. Інша класифікація, запропонована В.А. Плешаковим, заснована на виділенні декількох рівнів, що утворюють систему державних органів, відомств, організацій, зайнятих в межах своєї компетенції проблемами забезпечення кримінологічної безпеки [5, с.67–68].

Таким чином, вчені виділяють різні підходи до класифікації рівнів забезпечення кримінологічної безпеки, окремо аналізуючи загальнонаціональний, регіональний і районний рівні. На нашу думку, розглянуті вище точки зору, незважаючи на їх обґрунтованість, є недостатньо комплексними. Так як забезпечення безпеки одного і того ж об'єкта можуть здійснювати різні суб'єкти, кожен на своєму рівні, у зв'язку з цим представляється доцільним спочатку виділити рівні забезпечення кримінологічної безпеки, а потім розглянути ці рівні стосовно кримінологічної безпеки. Оскільки індивід представляє найменш захищену категорію суспільства в силу психологічних, фізичних та інших особливостей, необхідно, щоб забезпечення його кримінологічної безпеки здійснювалося в особливому порядку, а саме комплексно на міжнародному (глобальному), державному (національному), регіональному, муніципальному та індивідуальному рівнях. Зміна рівня забезпечення безпеки зовсім не означає, що змінився сам об'єкт безпеки. У цьому зв'язку видається некоректним використання таких термінів, як «безпека

регіону», «безпека організації» та «безпека людини». Регіон, організація, людина - все це елементи, одержувані шляхом декомпозиції національної економічної системи, проте рівень їх автономії досить низький. По суті, вони є субординованими елементами цієї системи, тому загрози їх безпеці повинні враховуватися і ліквідуватися (нейтралізуватися) за допомогою прийняття відповідних рішень на державному рівні.

Перший рівень кримінологічної безпеки – міжнародний (глобальний) рівень, який включає безпеку людства, тобто міжнародну безпеку. В даний час, з розвитком засобів знищення і можливостей по їх транспортуванню в будь-яку точку земної кулі, з загостренням глобальних проблем, які зачіпають основи існування людської цивілізації, роль міжнародної безпеки значно зростає. Міжнародна безпека передбачає такий стан міжнародних відносин, при якому їх суб'єктам (народом і державам) не загрожує небезпека війни або іншого зазіхання ззовні на існування, суверенний і незалежний розвиток. У періоди загальносвітового кризового розвитку баланс сил та інтересів порушується, суперечності наростають, і може вибухнути регіональна або світова війна.

Міжнародна безпека складається з:

- міжнародної глобальної безпеки – безпеки, яка охоплює весь світ в цілому і впливає на забезпечення безпеки на нижчих рівнях;
- міжнародної регіональної безпеки, у межах якої забезпечуються інтереси груп держав (наприклад, країн Європейського Союзу або країн Співдружності Незалежних Держав).

Другий рівень кримінологічної безпеки – державний (національний) рівень, котрий складається з безпеки держави як апарату влади і управління та безпеки суспільства (нації). Державний (національний) рівень кримінологічної безпеки повинен розглядатися тоді, коли злочинність та її прояви створюють труднощі в реалізації прав, свобод і законних інтересів особистості та суспільства на території України. Безпека держави досягається наявністю ефективного механізму управління та координації діяльності політичних сил і суспільних груп, а також дієвих інститутів їх захисту. Безпека ж суспільства передбачає наявність суспільних інститутів, норм, розвинутих форм суспільної свідомості, що дозволяють реалізувати права і свободи всіх груп населення та протистояти діям, які ведуть до розколу суспільства, в тому числі і з боку держави. В кожній країні існують органи державної безпеки, які стоять на сторожі

діючих законів. Вони покликані захищати країну від ворожих сил по відношенню до держави та її органів як ззовні, так і зсередини.

Державна безпека, в свою чергу, складається з:

- державної національної безпеки – це безпека, обмежена розмірами однієї країни, яка гарантує безпеку кожній країні, її функціонування як цілісної системи, що виключає загрозу виникнення військових конфліктів і забезпечує вирішення виникаючих протиріч шляхом прийняття певних угод без порушення суверенітету і цілісності кожної країни;

- державної регіональної безпеки – це захищеність суб'єктів господарювання, населення, що перебувають на конкретній площі, визначеної адміністративно-територіальним поділом країни. Якщо говорити про Україну, то державна регіональна безпека включає безпеку автономної республіки Крим, областей, міст і муніципальних утворень.

Третій рівень кримінологічної безпеки – регіональний рівень. Регіон (в його міжнародному розумінні) – це певна територія кількох сусідніх країн з відносно однорідними природними умовами та характерними для нього соціальною інфраструктурою, спрямованістю розвитку продуктивних сил та соціально-політичного устрою [6]. Більшість держав, включаючи Україну, не обмежує сферу своїх інтересів одним регіоном, поширюючи їх на кілька регіонів, чим і визначається трансрегіональний підхід до організації співробітництва. Регіональна кримінологічна система – це не окремі кримінологічні показники, а система соціальних, культурних, політичних, ідеологічних та інших передумов, котрі визначають якісну і кількісну своєрідність злочинності, правове регулювання та практичну організацію попереджувальної діяльності в окремих регіонах і країнах. В даний час виділяються англо-американську, західноєвропейську, східноазіатську, соціалістичну та інші системи [7, с.78]. В рамках типових регіональних систем існують субрегіональні кримінологічні групи. Наприклад, в англо-американському типі виділяються американська і британська кримінологічні моделі.

Отже, регіональна безпека – це такий стан міждержавного співробітництва, відносин між народами того чи іншого регіону, при якому забезпечується соціально-політична стабільність у регіоні, здійснюється успішна протидія військовим небезпекам і загрозам ззовні і всередині нього, тиску або агресії проти держави регіону. Значущість регіонального рівня сучасної системи

міжнародної кримінологічної безпеки динамічно зростає, що характеризується процесом «регіонального будівництва». Формування системи регіональної стабільності здійснюється і шляхом створення механізмів економічного співробітництва, забезпечення спільної оборони і безпеки.

Четвертий рівень кримінологічної безпеки – муніципальний рівень, тобто захищеність на рівні муніципальних утворень, коли з'являються спеціальні структури в адміністрації муніципальної освіти. Слід зазначити, що більшість муніципальних утворень в цілях забезпечення кримінологічної безпеки керується нормативними правовими актами регіонального рівня, але в найбільших містах України також діють відповідні закони. Муніципальну освіту при цьому слід трактувати як складну публічно-правову систему, елементами якої є суб'єкти та об'єкти місцевого самоврядування. До складових елементів муніципальної освіти належать: територія, окреслена кордонами; поселенськоутворюючий інфраструктурний комплекс, що знаходиться в муніципальній власності; кошти місцевого бюджету; майнові права муніципальної освіти; набір питань місцевого значення; влада.

Виділення муніципального рівня безпеки дозволяє надати завершений вигляд багаторівневій системі безпеки. По-перше, вся територія України складається з муніципальних утворень, і, на думку ряду авторів, місцеве співтовариство є «основним осередком організації суспільства». Отже, без забезпечення їх безпеки не може йти мови про регіональну та національну безпеку. По-друге, місцеве самоврядування – набагато більш близька до населення форма організації суспільства, ніж державна влада, що дозволяє враховувати специфіку кожного місцевого співтовариства, в тому числі і в галузі кримінологічної безпеки. Ні в якому разі не применшуючи ролі державної влади у забезпеченні безпеки на муніципальному рівні, слід підкреслити, що основні заходи щодо забезпечення безпеки населення і території повинні проводитися і проводяться на практиці саме в межах муніципального утворення, на рівні, найбільш наближеному до населення з його життєво важливими інтересами. Однак цілком правомірне виділення муніципального рівня безпеки як одного з її рівнів зовсім не означає, що органи місцевого самоврядування повинні бути єдиним або основним суб'єктом її забезпечення. Відтак, суб'єктом місцевого самоврядування може бути територіальний публічний колектив, що складається з громадян і місцевих громад, органів міс-

цевого самоврядування, організацій територіального громадського самоврядування.

П'ятий рівень кримінологічної безпеки – індивідуальний рівень або безпека особистості. Чим вона забезпечується? Насамперед, законами держави і всією системою економічного, правового, політичного та соціального захисту, що існує в суспільстві. Безпека особистості забезпечується формуванням комплексу правових і моральних норм, суспільних інститутів і організацій, завдяки яким вона розвивається і реалізовується соціально, не зазнаючи протидії держави і суспільства. Тобто це захищеність на рівні родини або окремої організації.

Незважаючи на ефективність забезпечення кримінологічної безпеки на міжнародному (глобальному), державному (національному), регіональному і муніципальному рівнях, досить великий потенціал у сфері віктимологічної профілактики має індивідуальний рівень захисту прав людини і громадянина. Багато в чому індивідуальна профілактика стосується такої категорії як неповнолітні, які більшою чи меншою мірою в силу психологічних особливостей і фізичної слабкості мають підвищену віктимність. Відносно даної категорії дітей повинна проводитися профілактична робота, що включає виявлення неповнолітніх, які з найбільшою імовірністю можуть виявитися жертвами злочинців, і організацію щодо цих осіб заходів виховання, навчання, забезпечення особистої безпеки. Забезпечення кримінологічної безпеки неповнолітніх найбільш ефективно сприятимуть різноманітні заходи ранньої профілактики: а) організація правильного виховання дітей у родині; б) вдосконалення морального виховання в освітніх організаціях; в) удосконалення правового виховання; г) організація патріотичного виховання неповнолітніх тощо. В силу особливої складності родинних відносин з фактами сімейного насильства може знадобитися допомога психологів та інших фахівців у цій області в рамках діяльності відповідних фондів, центрів, служб соціально-психологічної допомоги неповнолітнім, а також іншим категоріям громадян.

З позиції ранньої профілактики родинного неблагополуччя, з якими доводиться стикатися працівникам органів внутрішніх справ, важливо оцінити весь період життя родини, визначити причини появи негативних впливів. Від цього багато в чому залежить виваженість заходів впливу, що вживаються до батьків, які не забезпечують належне виховання дітей і підлітків, які вчинили суспільно небезпечні дії, і контроль за

їх поведінкою. Слід зазначити, що прийоми і методи індивідуальної віктимологічної профілактики зважаючи на завантаженість працівників органів внутрішніх справ в основному зводяться лише до захисно-виховної роботи з дітьми, котрі вже стали потерпілими. Робота з виявлення осіб із підвищеною віктимністю не завжди ведеться належним чином.

На нашу думку, розглядаючи питання рівнів кримінологічної безпеки не можна не звернути уваги на такий критерій як ступінь безпеки, тобто величину, яка виражає ступінь реальної можливості впливу на об'єкт факторів небезпек і загроз, або характеризує результат зіткнення двох протилежно спрямованих сил: факторів небезпек і загроз та заходів, котрі протистоять цим факторам. Згідно до нього можна виокремити абсолютний, реальний, достатній, граничний (межовий) та ілюзорний рівні безпеки.

Так, абсолютний рівень (ідеальна, досконала безпека) – характеризується відсутністю небезпек і загроз тому чи іншому об'єкту.

Реальний рівень (фактична безпека) – це дійсно існуюча, не уявна безпека, котра характеризується об'єктивно існуючими небезпеками і загрозами для того або іншого об'єкту, які зберігаються, незважаючи на дію (бездіяльність) сил, що їм протистояли; показує реальні можливості сил, що протистоять небезпекам і загрозам.

Достатній рівень (прийнятна безпека) – це такий стан, що задовольняє потреби сталого розвитку того або іншого об'єкта. При такому рівні наявність небезпек і загроз не тягне для об'єкта втрату його істотних властивостей.

Граничний (межовий) рівень (мінімально допустима безпека) – таке граничний стан, коли подальший вплив небезпек і загроз спричинить

за собою для об'єкта, на який вони діють, втрату істотних властивостей, якісної зовнішньої і внутрішньої визначеності, цілісності. Поза межовий рівень безпеки є втратою істотних властивостей об'єкта, тобто його фактичну смерть.

Ілюзорний рівень (уявна, помилкова, удавана безпека) – суб'єктивний образ існуючих, реальних небезпек і загроз – помилково сприймається як їх відсутність або мінімальна наявність (неадекватне відображення небезпек і загроз суб'єктом).

Підсумовуючи викладене, слід сказати, що зараз виникла необхідність у зміщенні центру ваги в боротьбі зі злочинністю з впливу на саму злочинність, особу злочинця і причини, котрі її породжують на забезпечення захисту особистості, суспільства, держави від злочинних посягань, коли метою цієї діяльності є забезпечення соціально прийнятного рівня кримінологічної безпеки. Тобто, коли вся правоохоронна система разом з державою і суспільством здатні тримати злочинність під контролем, нівелювати масштаби її проявів і наслідків, а сама злочинність під таким антикриміногенним впливом об'єктивно йде на спад. Зрозуміло, такий прийнятний масштаб злочинності визначає саме суспільство та держава, і звісно на це впливають історичні, соціально-політичні, економічного, соціокультурні та інші умови. Саме тому на кожному рівні кримінологічної безпеки з боку громадських інститутів і органів державної влади повинен здійснюватися відповідний моніторинг того, як забезпечуються права, свободи і законні інтереси людини і громадянина. Таким чином, узгоджені дії всіх суб'єктів профілактики сприятимуть комплексному забезпеченню кримінологічної безпеки, що дозволить особистості відчувати себе більш захищеною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Плешаков В. А. Кримінологическая безопасность и ее обеспечение в сфере взаимодействия организованной преступности и преступности несовершеннолетних. М. : Академия МВД России, 1998. 144 с.
2. Бабаев М. М., Плешаков В. А. Кримінологическая безопасность в системе национальной безопасности (опыт структурного анализа). *Кримінологический журнал*. 2005. № 7. С. 5–9.
3. Цвилий А. В. К вопросу об обеспечении кримінологической безопасности на региональном уровне. *Законность и правопорядок в современном обществе*. 2015. № 26. С. 90–96.
4. Евсеев А. В. К вопросу об обеспечении кримінологической безопасности. *Полицейская деятельность*. 2013. № 3. С. 182–185.
5. Плешаков В. А. Кримінологическая безопасность и ее обеспечение в сфере взаимодействия организованной преступности и преступности несовершеннолетних : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.08. М., 1998. 323 с.
6. Романова Т. В. Теоретичні підходи до розуміння сутності поняття «регіон». URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1053> (дата звернення 30.10.2017).
7. Ведерникова О. Н. Зарубежные кримінологические системы. *Государство и право*. 2002. № 10. С. 78.

REFERENCES

1. Pleshakov, V. A. (1998). *Kriminologicheskaya bezopasnost' i yeye obespecheniye v sfere vzaimovliyaniya organizovannoy prestupnosti i prestupnosti nesovershennoletnikh* [Criminological security and its provision in the sphere of mutual influence of organized crime and juvenile delinquency]. Moskva: Akademiya MVD Rossii (in Russ.).
2. Babayev, M. M., & Pleshakov, V. A. (2005). Kriminologicheskaya bezopasnost' v sisteme natsional'noy bezopasnosti (opyt strukturnogo analiza) [Criminological security in the national security system (experience of structural analysis)]. *Kriminologicheskii zhurnal*, (7). 5–9 (in Russ.).
3. Tsviliy, A. V. (2015). K voprosu ob obespechenii kriminologicheskoy bezopasnosti na regional'nom urovne [On the issue of ensuring criminological security at the regional level]. *Zakonnost' i pravoporyadok v sovremennom obshchestve*, (26). 90–96 (in Russ.).
4. Yevseyev, A. V. (2013). K voprosu ob obespechenii kriminologicheskoy bezopasnosti [On the issue of ensuring criminological security]. *Politseyskaya deyatel'nost'*, (3). 182–185 (in Russ.).
5. Pleshakov, V. A. (1998). *Kriminologicheskaya bezopasnost' i yeye obespecheniye v sfere vzaimovliyaniya organizovannoy prestupnosti i prestupnosti nesovershennoletnikh* [Criminological security and its provision in the sphere of mutual influence of organized crime and juvenile delinquency]. Doktors'ka dysertatsiya (12.00.08). Moskva (in Russ.).
6. Romanova, T. V. *Teoretychni pidkhody do rozuminnya sutnosti ponyattya «rehion»* [Theoretical approaches to understanding the essence of the concept of «region»]. Retrieved from: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1053> (in Ukr.).
7. Vedernikova, O. N. (2002). Zarubezhnyye kriminologicheskiye sistemy [Foreign criminological systems]. *Gosudarstvo i pravo*, (10). 78 (in Russ.).

Надійшла 21.11.2017

Мозоль С. А. Класифікація рівнів кримінологічної безпеки. Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 5. С. 252–258. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_5_40.pdf

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1203562>

Акцентується увага на тому, що інтегрально рівень безпеки визначається різницею між фактичною і біологічною тривалістю життя, також рівень безпеки особистості залежить не тільки від її поведінки, але і від рівня безпеки, досягнутого суспільством. Зазначається, що забезпечення кримінологічної безпеки повинно здійснюватися в особливому порядку, а саме комплексно на міжнародному (глобальному), державному (національному), регіональному, муніципальному та індивідуальному рівнях.

Ключові слова: безпека, кримінологічна безпека, рівень безпеки, рівні кримінологічної безпеки

***

Мозоль С.А. Классификация уровней криминалогической безопасности

Акцентируется внимание на том, что интегрально уровень безопасности определяется разницей между фактической и биологической продолжительностью жизни, также уровень безопасности личности зависит не только от ее поведения, но и от уровня безопасности, достигнутого обществом. Отмечается, что обеспечение криминалогической безопасности должно осуществляться в особом порядке, а именно комплексно на международном (глобальном), государственном (национальном), региональном, муниципальном и индивидуальном уровнях.

Ключевые слова: безопасность, криминалогическая безопасность, уровень безопасности, уровни криминалогической безопасности

***

Mozol S.A. Classification of Levels of Criminological Security

It seems advisable to first allocate levels of criminological security, and then consider these levels with respect to criminological safety. Since an individual represents the least protected category of society by virtue of psychological, physical and other characteristics, it is necessary that its criminological security be carried out in a special order, namely in a complex manner at the international (global), state (national), regional, municipal and individual levels. Changing the level of security does not at all mean that the security object itself has changed. In this context, it is incorrect use of terms such as «region security», «security of the organization» and «human security» seems to be incorrect. A region, an organization, a person – all these elements are obtained through the decomposition of the national economic system, but their level of autonomy is rather low. In fact, they are subordinated elements of this system, so the threats to their security should be taken into account and eliminated (neutralized) by making appropriate decisions at the state level.

It was shown that now there is a need to shift the center of gravity in the fight against crime from the impact on the crime itself, the person of the offender and the reasons that cause it to ensure the protection of personality, society, state from criminal

encroachment, when the purpose of this activity is to ensure a socially acceptable level of criminological security. This acceptable scale of crime is determined by society and the state itself, and of course this is influenced by historical, socio-political, economic, socio-cultural and other conditions. Thus, the concerted actions of all subjects of prevention will contribute to the comprehensive provision of criminological safety, which will allow the individual to feel more secure.

Key words: *security, criminological security, level of security, level of criminological security*